

[Niels Frederiksen.]

at bestemme paa disse Omraader, vil faa en Opgave til Løsning, som ligger paa et baade vanskeligt, men ogsaa et overordentlig betydende Omraade under de nuværende Forhold, af de Grunde, jeg har nævnt.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed kritisere Nationalbankens Dispositioner i pengepolitisk Henseende i Fortiden, men nægtes kan det efter min Mening ikke, at der i visse Perioder af Nationalbankens Direktion er ført en Pengepolitik, der har været Udtryk for, at man ikke helt forstod, hvad det betød for den arbejdende Befolkning, at der foretoges ret hastige Svingninger i Pengeværdien. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at vi har haft Svingninger, der betød Overflytning af mange hundrede Millioner Kroner fra den producerende Del af Befolkningen over til den finansierende Del. Derfor har der vist sig at være en Interesse ude i den almindelige Befolkning for Seddel- og Pengepolitik, som man ikke har set Mage til før. Der har rejst sig Røster om, at Pengepolitikken kunde bruges til en Formue- og Indtægtsflytning, en Tilpasning, som man, ganske uanset hvilken Betydning det vilde have over for Omverdenen og vore Handelsforhold, ikke kan opfylde, hvis man skal holde et sikkert Pengevæsen i Landet. Og fra anden Side har man givet Udtryk for Opfattelser og Krav, der gik i modsat Retning.

Jeg nævner dette, fordi det er mit Haab, at den fremtidige Seddelbank vil forstaa, baade hvor vigtig Opgaven er, og hvor retsindigt man maa bedømme Erhvervsforholdene, Formue- og Pengeforholdene her i Landet, for at man ikke skal misbruge sin Indflydelse og gøre Uret i et Omfang, som næppe nogen anden Institution end Seddelbanken har Anledning til at gøre.

Bestemmelserne om det fremtidige Repræsentantskab maa jeg opfatte paa den Maade, at naar man har søgt at bevare de 15 Medlemmer af det nuværende Repræsentantskab, er det for at vise en Imødekommenhed, og det er altsaa et Led i Overenskomsten. Men denne Ret for de nuværende 15 Repræsentanter til at gaa over i det nye Repræsentantskab maa vel efter Bestemmelserne i § 4, Punkt c., opfattes paa den Maade, at det gælder indtil Udløbet af Juli 1938. Jeg er dog ikke rigtig klar over, hvad Meningen med Punkt c. er, og jeg vil derfor spørge den højtærede Handelsminister, om det skal

forstaaes paa den Maade, at efter Udløbet af det nævnte Tidsrum underkastes ogsaa disse 15 Medlemmer de Valgbetingelser, der gælder for de øvrige Medlemmer af Repræsentantskabet.

Overtagelsesbestemmelserne maa jo delvis hvile paa et Skøn, idet der baade foreligger et Risikomoment og en Indtjeningsmulighed for Aktieselskabet. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i, at for Folk, der staar uden for Nationalbanken, er det ugørligt at anlægge et blot nogenlunde sikkert Skøn over de Værdier, som er anført i Opgørelsen, men jeg kan ikke se rettere, end at den Overenskomst, der er indgaaet, byder saa rimelige Vilkaar, at man som udenforstaaende næppe kan kritisere noget med Føje.

I Overgangsbestemmelserne er der, som jeg nævnte før, sikret de 15 nuværende Repræsentanter Sæde i det nye Repræsentantskab. Jeg vilde have ønsket, at man allerede nu ved Overgangen kunde have opnaaet en mere nutidssvarende Repræsentation for Erhvervslivet, end der vil blive efter den foreslaaede Maade; men Ordningen er formentlig, som jeg sagde før, et Led i Overenskomsten, og jeg har ingen som helst Grund til at tro, at ikke disse Repræsentanter vil være i Stand til under den nye Form at anlægge saadanne Synspunkter, at Banken kan blive ledet paa en samfundsmæssig god Maade.

Jeg skal ikke opholde mig nærmere ved Enkeltheder i Lovforslaget, men kun sige i Anledning af de Bemærkninger, der er gjort af de to Oppositionspartiets Ordførere vedrørende den bestemte Betingelse, de stiller for at gaa med til at ændre de nuværende Forhold vedrørende Seddelbanken, at vort Parti ikke kan se, at Spørgsmaalet om Salg af Landmandsbankens Aktier har noget at gøre med Nationalbankens Overgang til Staten som Seddelbank. Det er to helt forskellige Spørgsmaal, men de kædes altsaa nu sammen af Oppositionspartierne for at benytte Situationen til at trumfe en Afhændelse af Landmandsbankens Aktier igennem.

Jeg gør straks opmærksom paa, at Det radikale Venstre havde ingen personlig Andel i, at Landmandsbanken blev socialiseret og blev Statserhvervsbank. Det er allerede anført, at vi stemte imod, og det skete ud fra den Opfattelse, at Staten drivende en Erhvervsbank har andre Hensyn at tage end det, der giver sig Udslag i et anseligt Udbytte. Ud fra den Opfattelse maa vi fra Det radikale Venstres Side gøre opmærksom